

Tožba, vložena 15. decembra 2020 – Planistat Europe in Charlot/Komisija**(Zadeva T-735/20)**

(2021/C 53/65)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeči stranki: Planistat Europe (Pariz, Francija), Hervé-Patrick Charlot (Pariz) (zastopnik: F. Martin Laprade, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlog

Tožeči stranki Splošnemu sodišču predlagata, naj ugotovi:

- da je na podlagi določbe člena 340 PDEU podana nepogodbena odgovornost Evropske Komisije, ker je:
 - dovolj resno kršila načelo skrbnega ravnanja in dobrega upravljanja;
 - dovolj resno kršila pravico do obrambe;
 - dovolj resno kršila obveznost varovanja zaupnosti;
 - in tako družbi Planistat in njenemu direktorju H-P. Charlottu povzročila premoženjsko in/ali nepremoženjsko škodo;

zaradi česar, naj

- Evropski komisiji iz naslova nepremoženjske škode, ki jo je utrpel H-P. Charlot, naloži plačilo zneska 150 000 EUR;
- Evropski komisiji iz naslova premoženjske škode, ki je nastala tožečima strankama, naloži plačilo zneska 11 600 000 EUR;
- Evropski komisiji naloži povračilo vseh stroškov postopka družbe Planistat in Hervé-Patrick Charlota.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeči stranki v utemeljitev tožbe navajata štiri razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev obveznosti skrbnega ravnanja in pravice do dobrega upravljanja, ker sta Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF) in nato Evropska komisija krivo ovadila tožeči stranki, katerih nedolžnost je 16. junija 2016 dokončno potrdil francoski Cour de cassation (kasacijsko sodišče). V zvezi s tem tožeči stranki navajata, da:
 - administracija Evropske unije ni upoštevala legitimnih interesov tožečih strank, ki sta bili neupravičeno in po krivem obdolženi kaznivih dejanj in tako kršila svojo obveznost skrbnega ravnanja v razmerju do tožečih strank;
 - pravica do dobrega upravljanja očitno zajema pravico vsakogar, da ga uslužbenci in institucije Unije ne ovadijo po krivem.

2. Drugi tožbeni razlog: kršitev pravice do dobrega upravljanja in kršitev pravice do obrambe ter načela domneve nedolžnosti zaradi graje vredne lahkomišelnosti OLAF v zvezi s krivo ovadbo proti tožečima strankama, ki jo je pri francoskih organih podal z dopisom z dne 19. marca 2003. Tožeči stranki v zvezi s tem menita, da:
- je OLAF ravnal preuranjeno, kar ni združljivo z obveznostjo spoštovanja razumnega roka, s tem, da je francoskim organom posredoval informacije dan po uvedbi zunanje preiskave, ki se nanaša na tožeči stranki;
 - bi OLAF tožeči stranki moral obravnavati enako kot evropske uradnike in počakati na to, da pridobi dodatne informacije, zato da bi lahko sprejel bolj informirano odločitev;
 - bi OLAF moral ravnati previdno in tožeči stranki predhodno obvestiti, zato da bi od njiju v okviru kontradiktorne izmenjave pridobil pojasnila;
 - OLAF ne bi smel uporabiti zelo kategoričnih dikcij, ki izražajo občutek, da sta bili tožeči stranki krivi za „plenjenje“ sredstev Skupnosti.
3. Tretji tožbeni razlog: kršitev obveznosti varovanja zaupnosti v zvezi z osebnimi podatki, kršitev pravice do dobrega upravljanja in načela domneve nedolžnosti zaradi „uhajanja“ podatkov v zvezi z vsebino krive ovadbe z dne 19. marca 2003 iz OLAF. V zvezi s tem tožeči stranki ocenjujeta, da:
- OLAF ni spoštoval obveznost varovanja zaupnosti, ki zanj velja v okviru njegovih preiskav;
 - je OLAF kršil načelo dobrega upravljanja, saj to vključuje pravico, da se njune zadeve obravnavajo ob spoštovanju zaupnosti;
 - je OLAF kršil načelo domneve nedolžnosti, saj je dopustil uhajanje informacij, ki so bile premet njegove krive ovadbe proti tožečima strankama.
4. Četrti tožbeni razlog: kršitev pravice do dobrega upravljanja in načela domneve nedolžnosti zaradi vložitve premoženjskoprnega zahtevka v adhezijskem postopku in javnega obvestila Evropske komisije z julija 2003. Tožeči stranki navajata, da:
- je Komisija ravnala preuranjeno, kar ni združljivo z obveznostjo spoštovanja razumnega roka;
 - bi Komisija, zato da bi lahko sprejela bolj informirano odločitev glede vložitve premoženjskoprnega zahtevka v adhezijskem postopku, morala počakati na ugotovitve v okviru preiskave OLAF;
 - Komisija v razmerju do tožečih strank ni ravnala nepristransko, ker je dala prednost svojim lastnim finančnim interesom, čeprav ti niso bili resno ogroženi;
 - je Komisija s tem, da je objavila svoje sporočilo za javnost z dne 9. julija 2003, kršila načelo domneve nedolžnosti.

Tožba, vložena 16. decembra 2020 – Ryanair/Komisija

(Zadeva T-737/20)

(2021/C 53/66)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Ryanair DAC (Swords, Irska) (zastopniki: E. Vahida, F. Laprévotte, V. Blanc, S. Rating in I. Metaxas-Maranghidis, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija